

chodné Španielsko a Mallorca, odtiaľ sa šírila a postupne zdomácnela v ďalších oblastiach mediteránu. U nás pestovaná v parkoch a záhradách, občas splnieva.

9. Misopates R a f .

Papulienka

(SPRACOVALA K. ZAHRADNÍKOVÁ)

1. *Misopates orontium* (L.) R a f .

Papulienka poľná

Ic.: Tab. 6, fig. 1, p. 75

Misopates orontium (L.) R a f . Autikon Bot. p. 158, 1850.

Bazionym: *Antirrhinum orontium* L. Sp. Pl. ed. 1, p. 617, 1753.

Syn: *Orontium arvense* Pers. 1807.

Jednoročná bylina. Byl priama, rozkonárená, nevýrazne hranatá, červenohnedá, odstávajúco bielo žliazkato chlpatá. Listy stopkaté, v dolnej časti byle v zdanlivo 3-početných praslenoch, v hornej časti striedavé, podlhovasto elipsovité až čiarkovito kopijovité, na okraji podvinuté, na vrchole končisté, 20–50×3–7 mm veľké; čepeľ listu v dolnej časti byle na báze zúžená do kratučkovej stopky, holá, v hornej časti byle žliazkato brvitá. Kvety krátko stopkaté, v pazuchách listovitých listeňov, tvoria riedky terminálny strapec. Listene dlhšie ako kvety, stopky kvetov 2 mm dlhé, po odkvitnutí predĺžené. Kalich strihaný do 5 segmentov, 10–17 mm dlhý, taký dlhý alebo dlhší ako koruna, v čase plodu predĺžený, dlhší ako tobolka; segmenty kalicha čiarkovité, nerovnaké, husto žliazkato chlpaté. Koruna šľabivá, 10–15 mm dlhá, ružová, zriedkavo biela, chlpatá; rúrka koruny na báze bruškato rozšírená; horný pysk vzpriamený, dvojlaločný, dolný 3-laločný, bočné laloky odstávajúce, zaokrúhlené, stredný lalok plytko vykrojený, menší ako bočné, s vypuklinou v ústí korunného hrdla, vypuklina purpurová, vnútro korunného hrdla chlpaté. Semenník husto chlpatý, čnelka háčikovito dopredu ohnutá, žliazkato chlpatá, blizna dvojlaločná. Tobolka dvojpuzdrová, pukajúca na vrchole zubami, husto chlpatá. Semená 1,0 mm dlhé, hnedé.

C h r o m o z ó m y : $2n = 16$, okr. 10, Modra (Hindáková in Májovský et al. Acta Fac Rerum Nat. Univ. Comenianae, Bot. 22: 12, 1974).

B i o l ó g i a , e k o l ó g i a , f y t o c e n o l ó g i a . Terofyt. Kvitnutie júl-október. Hmyzoopelivý (včelami), ale aj samoopelivý. Rastie na čerstvých a na živiny bohatých, bázičkových, na vápnik chudobných, piesočnatých, hlinitých a štrkovitých pôdach v teplejších oblastiach. Vyskytuje sa ojedinele na poliach, najmä v okopaninách, úhoroch, vo vinohradoch, nikdy nevytvára väčšie porasty. Víaže sa na spoločenstvá triedy *Stellarietea mediae*. Najhojnejší je výskyt v segetálnych spoločenstvách zväzu *Sherardion*, radu *Centauretalia cyani*, menej častý je aj v rade *Atriplici-Chenopodietalia*.

F l o r i s t i c k ý e l e m e n t : juho-euroázijský.